NORAKSTS

Lieta Nr.A420675010
Lietv. Nr.00504-12/15

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2012.gada 20.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

piedaloties atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *I.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 27.maija lēmuma Nr.D57/10-6/1041 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2010.gada 16.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā Nr.D57 108147030 (turpmāk arī – protokollēmums) konstatēts, ka 2010.gada 16.aprīlī plkst.10.22 transportlīdzeklis Audi, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis), ir novietots stāvēšanai E.Melngaiļa ielā Nr.1a, Rīgā, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 4. un 135.6.punkta prasības.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā.

Ar protokollēmumu transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatradās notikuma vietā, piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 27.maija lēmumu Nr.D57/10-6/1041 (turpmāk arī – Lēmums), izskatot transportlīdzekļa vadītāja *I.A.* apstrīdēšanas iesniegumu, protokollēmums atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar sekojošiem argumentiem.

[2.1] Kā izriet no protokollēmuma un pārkāpuma vietā uzņemtajām fotogrāfijām, transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Zaļās un E.Melngaiļa ielas brauktuvju krustošanās vietā tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas, pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā.

[2.2] Par šo pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, līdz ar to nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus un pamatot konkrētā soda piemērošanu.

[3] Pieteicējs *I.A.* (turpmāk arī – pieteicējs) nepiekrīt Lēmumam un lūdz to atcelt. Pieteikums pamatots ar sekojošo.

[3.1] Lēmumā nav izvērtēta krustojumā neesošu norādījumu (piemēram, 943.ceļa apzīmējuma) ietekme uz pārkāpuma iespējamību. Attiecīgajā vietā bez iepriekšēju mērījumu izdarīšanas nav iespējams pārliecināties, vai transportlīdzeklis novietots tuvāk par 5 metriem no brauktuvju krustošanas vietas.

[3.2] Lēmums pamatots ar subjektīvām iedomām par iedomātām līnijām. Atbildētāja nav veikusi atbilstošus mērījumu, lai pārliecinātos par pārkāpuma izdarīšanas faktu.

[3.3] Transportlīdzeklis tika novietots tam paredzētā stāvvietā un attiecīgajā vietā nav izvietotas ierobežojošas norādes, kas apstiprinātu pretējo.

[4] Atbildētāja – Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies. Ievērojot to, ka pavēstes nosūtītas likumā noteiktā kārtībā *(lietas 17.lapa)*, kā arī to, ka no pieteicēja nav saņemti nekādi iesniegumi ar lūgumu atlikt lietas izskatīšanu, tāpat arī to, ka lietu iespējams izskatīt bez pieteicēja piedalīšanās tiesas sēdē, tiesa uzskatīja par iespējamu lietu izskatīt bez šī procesa dalībnieka piedalīšanās tiesas sēdē.

[6] Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītiem motīviem.

M o t ī v u d a ļ a

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē atbildētājas pārstāvja paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un tādēļ noraidāms.

[8] LAPK 9.panta pirmā daļa *(šeit un turpmāk materiālās tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* noteic, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība*.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā*.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī fotouzņēmumi.

[10] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka 2010.gada 16.aprīlī plkst.10.22 transportlīdzeklis stāvējis E.Melngaiļa ielā Nr.1a.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja darbībās ir konstatējams LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[11] CSN 135.6.apakšpunkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.);

LAPK 149.^{10}piektās daļas 8.punkts noteic, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar šo tiesību normu, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs ir novietojis transportlīdzekli stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas.

[12] Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkts noteic, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas).

Atbilstoši CSN 1.8.apakšpunktam brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai.

Līdz ar to secināms, ka jēdziens „brauktuve" ir šaurāks par jēdzienu „ceļš", jo brauktuve ir ceļa sastāvdaļa.

CSN 1.24.apakšpunkts noteic, ka krustojums ir vieta, kur krustojas, piekļaujas vai atzarojas ceļi vienā līmenī. Krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu un noapaļojuma sākumu. Šis termins neattiecas uz vietu, kur uz brauktuves izbrauc no blakus teritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.).

Tādējādi ceļš ir plašāks jēdziens nekā brauktuve. Proti, ar brauktuvi jāsaprot ceļa daļu, neieskaitot ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas, respektīvi, neieskaitot tās vietas, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai. Līdz ar to jēdziens „krustojums" sevī ietver arī jēdzienu „brauktuvju krustošanās vieta".

Tādējādi ar krustojumu šaurākā nozīmē jāsaprot vietu, kur krustojas brauktuves. Tieši šādā nozīmē ir jātulko CSN 1.24.apakšpunkts. Uz to norāda tiesību normas teksts, kas noteic krustojuma robežas. Proti, krustojums ir norobežots ar iedomātām līnijām, kas savieno brauktuves pretējo malu noapaļojuma sākumu. Tātad krustojumā iekļaujas tikai krustojošos brauktuvju teritorija, nevis visas ceļa daļas.

No iepriekš minētā secināms, ka ar CSN 135.6.apakšpunktā minēto brauktuvju krustošanās vietu saprotams arī CSN 1.24.apakšpunktā minētais krustojums.

[13] No lietā esošajiem fotoattēliem (*lietas 13.lapa*) nepārprotami redzams, ka pieteicējs transportlīdzekli stāvēšanai novietojis krustojumā, proti, tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas. Tiesai nerodas šaubas par to, ka izskatāmajā gadījumā attālums līdz šķērsojamās brauktuves malai ir mazāks par 5 metriem.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējs 2010.gada 16.aprīlī, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai E.Melngaiļa ielā Nr.1a, to novietojis brauktuvju krustošanās vietā tuvāk par 5 metriem no šķērsojamās brauktuves malas, līdz ar to pieteicējs nav ievērojis CSN 135.6.punktā noteiktās prasības un ir izdarījis LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Turklāt tiesa vērš pieteicēja uzmanību, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai arī neievērojot CSN 130.punktu, proti, transportlīdzekļus atļauts apstādināt un novietot stāvēšanai vienā rindā paralēli brauktuves malai.

[14] LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punkts noteic, ka par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā *([1])*, tātad atbilstoši LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā noteiktajai sankcijai.

LAPK 32.panta pirmā daļa noteic, ka *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem*.

Ja LAPK noteic konstantu soda veidu un apmēru, iestādei, konstatējot administratīvo pārkāpumu, vairs nepastāv rīcības brīvība jautājumā par soda piemērošanu un piemērojamā soda apmēru, tātad soda apmēru neietekmē pārkāpuma raksturs un citi pārkāpēja vainu un atbildību raksturojošie lietas apstākļi, kas noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā.

[15] Tiesa, pārbaudot to, vai pieņemot Lēmumu, ir ievēroti procesuālie un formālie priekšnoteikumi, konstatē, ka Lēmums pieņemts atbilstoši atbildētāja kompetencei, veicot lietā nepieciešamo apstākļu noskaidrošanu, Lēmumā ir atsauces uz piemērotajām tiesību normām un tajā ir izvērtēti pieteicējas iebildumi par Sākotnējo lēmumu.

Ar Lēmumu pieteicējs sodīts atbilstoši LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 8.punktā noteiktajai sankcijai, līdz ar to nav konstatējams piemērotā soda apmēra prettiesiskums vai pārsūdzētā Lēmuma saturiska neatbilstība formālajām likuma prasībām.

[16] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā ir pamatots un tiesisks, savukārt pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

n o s p r i e d a :

atstāt negrozītu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 27.maija lēmumu Nr.D57/10-6/1041, savukārt *I.A.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu noraidīt pilnībā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 20.jūnijā.

Tiesnese *(paraksts)* A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese A.Reitupe
Rīgā 2012.gada 20.jūnijā